

[Hilmar Baunsgaard.]

blot at råbe op om de højeste lønninger. Der skal langt mere til.

Skal man nu med rimelighed kunne sige dette til lønmodtagerne, så må det for os, der står med det politiske ansvar, klart være en forpligtelse, at vi tilrettelægger vore indkomstpolitiske bestræbelser sådan, at det ikke kun bliver et krav til lønmodtagerne alene.

Derfor var det også ubehageligt at være vidne til den politiske strid, der opstod for et par uger siden vedrørende en lempelse af landbrugets jordbeskatning. Man kan have, hvilken opfattelse man vil om det principielle i dette forhold, og vi er jo nogle stykker, der livet igennem har haft hver sin opfattelse og givet højlydt udtryk for den, men ingen burde kunne være i tvivl om, at det i den nuværende situation med det uafviselige behov for en samlet indkomstpolitisk løsning ville være aldeles ødelæggende, om man netop nu isoleret gennemførte en lempelse i den faste beskatning og dermed samtidig en faktisk indtægtsfremgang for et bestemt erhverv. Derfor hilser vi fra radikal side med tilfredshed, at det nu er blevet klart, at der ikke er politisk flertal for en isoleret gennemførelse, men at problemet kommer med til bedømmelse i sammenhæng med den øvrige indkomstpolitik, hvor det jo reelt hører hjemme.

På denne baggrund er det nok rimeligt at henvende et par ord til regeringen. Regeringen har givet udtryk for, at den for sit vedkommende må kræve, at der i den indkomstpolitiske løsning også indeholdes en igangsettelse af det såkaldte økonomiske demokrati. Vi er fra radikal side ikke uenige i det synspunkt, at skal man med rimelighed kunne forlange tilbageholdenhed fra lønmodtagerne, så må disse til gengæld have et krav på på en anden måde end gennem den kontante løn at få andel i en kapitaltilvækst. Men det må samtidig siges til regeringen, at hvis regeringen overhovedet ikke viser bevægelighed i sit ønske om formen for et ØD-system, så er det regeringen selv, der enten umuliggør problemernes inddragelse i løsningen eller måske forhindrer en løsning.

Den form for ØD, som regeringen så stædigt fastholder skal være en procentvis andel af virksomhedernes lønudbetaling, er

direkte i strid med de bestræbelser, vi i øvrigt gør os blandt septememberforligspartierne. Der har været en udtalt enighed om, at opgaven var at mindske erhvervenes omkostninger. Det er uden for diskussion stridende mod dette synspunkt at ville pålægge virksomhederne en ny afgift, hvis størrelse er afhængig af den samlede lønudbetaling. Der kunne siges meget mere om dette problem, men det er næppe tiden i dag at gøre dette. Jeg skal kun føje til, at hvis regeringen ikke er indstillet på at fremlægge nye tanker, så må andre gøre det. Det radikale venstre er derfor indstillet på at fremlægge nye ideer på ØD-området baseret på et grundlag, der ikke forøger erhvervslivets omkostninger.

Vi er egentlig af den opfattelse, at regeringen handlede uklogt, da den ikke fulgte statsministerens oprindelige tanker om ved dette folketingsårs begyndelse at nedsætte en kommission omkring hele ØD-problematikken. Vi er imidlertid klar over, at dette af en eller anden grund ikke var politisk gennemførligt. Tilbage står nu den kendsgerning, at også dette folketingsår er gået, uden at man sagligt er kommet en løsning af ØD-problemet nærmere. Da regeringen kræver ØD behandlet i den indkomstpolitiske sammenhæng, så må vi andre, hvis vi ønsker at være med i løsningen, selvsagt være indstillet på at diskutere dette problem. Vi vil som nævnt fra radikal side ikke være indstillet på at afvise regeringen, men vi vil selv fremlægge ideer. Om det så er muligt at finde nogen endelig afklaring inden førstkommande september, er en anden sag. Det må nok i bedste fald anses for tvivlsomt.

Ømann (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen. Den var jo så tilbageholdende, som man måtte forvente den fra en minister, der har til opgave at værne dansk valuta. I så henseende synes jeg den var glimrende.

I øvrigt er jeg ikke enig med den foregående taler om, at man nu skal tabe næse og mund over dette valutaproblem. Jeg skal ikke gøre det til noget underordnet problem, men jeg skal bare fremhæve, at det er vel værd at lægge mærke til det skift, der er sket i billedet siden september 1975. Dengang drejede det sig i første række om at bekæmpe